

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

16.1.2007

B6-0025/2007

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalandena av rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 103.2 i arbetsordningen

från Kristian Vigenin, Georgi Bliznashki, Evgeni Kirilov, Marusya Lyubcheva, Mladen Cherveniyakov, Atanas Papparizov, Jan Marinus Wiersma, Pasqualina Napoletano, Catherine Guy-Quint, Alexandra Dobolyi, Hannes Swoboda, Elena Valenciano Martínez-Orozco och Pierre Schapira

för PSE-gruppen

om dödsstraffet mot sjukvårdspersonalen i Libyen

Europaparlamentets resolution om dödsstraffet mot sjukvårdspersonalen i Libyen

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av EU:s årliga rapporter om de mänskliga rättigheterna, i synnerhet rapporterna för 2005 och 2006,
- med beaktande av sina resolutioner om Bulgariens anslutning till EU, i synnerhet resolutionerna av den 30 november 2006 (punkt 25), den 15 december 2005 (punkt 32) och den 13 april 2005 (punkt 39),
- med beaktande av rådets slutsatser i frågan,
- med beaktande av ordförandeskapets rapporter från december 2005 och december 2006 till Europeiska rådet om genomförandet av EU:s strategiska partnerskap med Medelhavsstaterna,
- med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Den 9 februari 1999 grep de libyska myndigheterna ett antal bulgariska sjukvårdsanställda som arbetade på al-Faith-sjukhuset i Benghazi. Den 7 februari 2000 inleddes vid den libyska folkdomstolen en rättegång mot sex bulgariska medborgare, en palestiniere och nio libyer som stod åtalade för att medvetet ha smittat 393 barn med hiv-virus. Anklagelserna om konspiration drogs senare tillbaka.
  - B. Den 6 maj 2004 dömde domstolen fem bulgariska sjuksköterskor och en palestinsk läkare till döden genom arkebusering. Den 25 december 2005 uttalade sig den libyska högsta domstolen om överklagandet av dödsdomarna och beordrade att rättegången skulle tas om. En ny rättegång inleddes den 11 maj 2006, och dödsdomarna fastställdes den 19 december 2006.
  - C. Det finns starka bevis för att tortyr har använts mot de anklagade i fängelset för att framtvinga falska erkännanden. Flera andra flagranta övergrepp mot de anklagades rättigheter har begåtts.
  - D. På de libyska myndigheternas begäran presenterades 2003 en rapport av välrenommerade internationella hiv/aids-expertter, som kom fram till den bestämda slutsatsen att spridningen av hiv-viruset berodde på en infektion inom sjukhuset som startat redan innan de anklagade kom till Libyen. Nyare uppgifter tillhandahåller stark vetenskaplig bevisning för hur och när infektionen spridits i Benghazi. Alla dessa starka belägg för de anklagades oskuld har ignorerats och lämnats utan avseende.
  - E. I november 2004 inledde EU en ”hiv-handlingsplan för Benghazi”, som innefattar tekniskt och medicinskt bistånd till de smittade barnen och de drabbade familjerna och

stöd till de libyska myndigheterna i kampen mot aids. Två miljoner euro har avsatts från gemenskapens budget för att finansiera handlingsplanen. Dess genomförande har kommit en bra bit på väg, med stöd från kommissionen och EU:s medlemsstater. Många av de smittade barnen har fått behandling på sjukhus i medlemsstaterna.

- F. I januari 2006 inrättades Benghazi International Fund, ett ideellt, icke-statligt organ vars mål är att hjälpa till med utvecklingen av den medicinska infrastrukturen i Benghazi, förbättra behandlingen av patienterna och bistå de drabbade familjerna.
1. Europaparlamentet fördömer den libyska brottmålsdomstolens dom av den 19 december 2006 i den nya rättegången mot fem bulgariska sjuksköterskor, Kristijana Vultjeva, Nasja Nenova, Valentina Siropulo, Valja Tjervenjasjka och Snezjana Dimitrova, och en palestinsk läkare, Ashraf al-Haiui, som redan har suttit fängslade i åtta år i samband med målet om hiv/aids på sjukhuset i Benghazi 1999.
  2. Europaparlamentet påpekar att EU inte kan acceptera denna dom och förväntar sig att frågan nu kommer att hänvisas till en högre instans med målet att snabbt hitta en rättvis och skälig lösning.
  3. Europaparlamentet upprepar sin allvarliga oro över grunderna för åtalet, behandlingen av de åtalade medan de suttit fängslade och den utdragna processen.
  4. Europaparlamentet understryker att det sedan januari 2007 är fem EU-medborgare som direkt berörs av Benghazi-rättegången.
  5. Europaparlamentet uppmanar de libyska myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder för att granska och upphäva dödsdomarna samt öppna för en snabb och humanitär lösning i målet och på så sätt uppfylla de nödvändiga villkoren för att gemenskapens politiska engagemang i Libyen skall kunna fortsätta.
  6. Europaparlamentet understryker sin föresats att följa detta fall på nära håll och att utse en särskild föredragande för detta.
  7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att fortsätta bidra till genomförandet av handlingsplanen om hiv och att stödja Benghazi International Fund i dess arbete för att lindra de smittade barnens och deras familjers lidande samt hjälpa Libyens myndigheter att förhindra och bekämpa hiv-smittans utbredning i landet.
  8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i händelse av en fortsatt negativ utveckling överväga en översyn av gemenskapens politiska engagemang i Libyen på alla berörda områden och på ett sätt som unionen finner lämpligt.
  9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar, Libyens regering, Europarådets parlamentariska församling och FN:s generalsekreterare.